

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Uitspraak in zake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO van Uitspraak CvT van 23 februari 2011, verzonden op 29 april 2011.
Verweerster in de behandeling in eerste aanleg gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Mw. drs. A. te X., hierna te noemen: appellante

versus

Mw. M. B. te Y., hierna te noemen: verweerster

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO.

De behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden in de volgende samenstelling:
De heer drs. M. Faas, lid en plaatsvervangend voorzitter
Mevrouw drs. M. Salverda, lid
Mevrouw drs. M.J.H. Dunnewijk, lid

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht (CvT) ontving op 1 december 2010 een klachtschrift van verweerster.

Het CvT heeft hiervan op 23 februari 2011 uitspraak gedaan. Het CvT oordeelde alle klachtonderdelen gegrond en legde de maatregel op van berisping.

De overwegingen en beslissing van het CvT van worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

Appellante is van deze beslissing in hoger beroep gekomen met een beroepschrift, ontvangen op 14 juni 2011.

Op 18 juli 2011 is van verweerster een reactie op het beroepschrift binnengekomen.

Op 11 november 2011 is een hoorzitting gehouden, in aanwezigheid van beide partijen en hun ondersteuning.

Het beroep.

Ontvankelijkheid.

Het beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na de dag van verzending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevat de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

De gronden van het beroep.

In haar beroepschrift geeft appellante aan dat zij tijdens de hoorzitting niet de gelegenheid heeft gehad dan wel genomen om de onjuistheden in de antwoorden van klaagster te

weerleggen. Zij stelt dat alles dat zij niet heeft weerlegd kennelijk als vaststaand is aangenomen. In het beroep wil zij deze onjuistheden rechtzetten en verweer kunnen geven op de samenvatting van de klacht door het CvT.

Appellante volgt in haar beroepschrift de alinea's in de uitspraak van het CvT. Een puntsgewijze weergave van de inhoud van het beroepschrift volgt hier onder. De vet gedrukte titels zijn de titels van de alinea's uit de uitspraak van het CvT:

1. **het verloop van de procedure:**

appellante stelt in dit punt dat zij al op 22 december een brief ontving van het CvT waarin stond dat een hoorzitting gehouden zou worden. In de uitspraak staat "op 18 januari 2011 ontvangt het College een verweerschrift d.d. 17 januari 2011 met drie bijlagen van verweerster. Het College besluit om een hoorzitting te houden."

2. **de feiten en het verloop van de gebeurtenissen**

a. Klaagster heeft in haar klacht gesteld dat zij hulp zoekt om het verwerkingsproces van de nieuwe relatie en het vertrek van haar partner voor zichzelf makkelijker te maken. Appellante stelt daarentegen dat het doel van de begeleiding was om als ouders weer in gesprek te komen met elkaar. Bij het intakegesprek waren beide ouders aanwezig. Er zijn met beide ouders afspraken gemaakt over de bejegening van de kinderen. Zij gingen hier beide mee akkoord.

De begeleiding wordt in de eerste plaats gericht op klaagster: ondersteuning bij het hanteren van haar emoties, zodat communicatie tussen de ex-partners weer mogelijk zou worden.

b. m.b.t. de zinsnede in de uitspraak CvT: "op 7 september 2010 schrijft verweerster in antwoord op een e-mail van klaagster dat zij en A. de opdracht hebben terug gegeven omdat klaagster het vertrouwen in haar partner L. heeft opgezegd en een aantal niet reële eisen heeft gesteld".

appellante stelt dat het opzeggen van het vertrouwen van klaagster in de vader tot gevolg heeft dat zij het belang van de kinderen niet langer voorop stelt. Dit was een voorwaarde die de praktijk van appellante (hierna: K.) aan de begeleiding stelde. De doelstelling die moeder dan heeft: namelijk vader zijn kinderen niet meer te laten zien en hem zakelijk en privé kapot te maken, daar kan K. niet aan meewerken. Appellante heeft uitgelegd dat zij geen partij kunnen of mogen kiezen. Klaagster zegt dan het vertrouwen in K. op. K. beëindigt de overeenkomst.

Na het opzeggen van de overeenkomst stuurt appellante een mail (6 september 2010) waarin zijn aangeeft dat ze om 'door te gaan' eerst moeten vaststellen of er nog voldoende vertrouwen is. Het zou de bedoeling zijn dat de nieuwe partner van vader bij een gesprek hierover was, omdat zij, aldus appellante, zo'n groot deel van het systeem en dus de vertrouwenskwestie uitmaakt.

3. **de klachten.**

ad I:

klaagster geeft een verkeerde voorstelling van zaken. De praktijk staat op beider naam en appellante is zeker niet op de achtergrond gebleven.

ad II:

-klaagster spreekt over het 'ouderschapsplan', het betrof hier geen ouderschapsplan maar een planning m.b.t. tot het verblijf van de kinderen van de komende 2 maanden.

-klaagster stelde dat zij zich bij uitstel van het plan door vader moest neerleggen en zich hierdoor onder druk gezet voelde. Dit is volgens appellante nooit het geval geweest. Zij zijn bijzonder duidelijk geweest naar beide ouders dat zij de totstandkoming van een voorlopige omgangsregeling frustreerden.

-klaagster stelde dat zij zich geïntimideerd heeft gevoeld doordat de vriendin van haar ex-partner aanwezig moest zijn bij een gesprek en dat deze aanwezigheid voorwaarde zou zijn voor voortzetting van de behandeling.

Appellante stelt hierover dat de nieuwe partner een hartsvriendin van klaagster is geweest. Deze relatie moet in het gebeuren worden meegenomen, omdat dit grote invloed heeft. Klaagster wilde geen enkel contact meer met ex-vriendin en wilde dat er ook geen contact was tussen haar en de kinderen.

In het belang van de kinderen is hierop inderdaad wel enige druk uitgeoefend op klaagster.

4. **het verweer**

Appellante bespreekt hierin het klachtschrift van klaagster in eerste aanleg en weerlegt de volgens haar onjuiste weergave van de feiten hierin. Ook de chronologie van de door klaagster bij het klachtschrift gevoegde (handgeschreven) samenvatting klopt niet. Appellante geeft in haar beroepschrift haar eigen versie en chronologie van de gebeurtenissen weer.

5. **de beoordeling van de klachten.**

in dit deel van haar beroepschrift voert appellante verweer tegen de beoordeling van de klachten door het CvT.

ten aanzien van klachtonderdeel I

het CvT stelt dat appellante verzuimd heeft duidelijk af te bakenen en schriftelijk vast te leggen wie de cliënt was of wie de cliënten waren. Appellante trekt hieruit de conclusie dat de omschrijving: zolang het belang van de kinderen voorop staat, beide ouders begeleiden naar een situatie waarin er weer gecommuniceerd kan worden, met nadruk op de begeleiding van klaagster, kennelijk niet helder genoeg is geweest. Echter, appellante en haar partner hebben beide ouders uitvoerig over hun werkwijze geïnformeerd. Beiden was duidelijk wat de voorwaarde voor de begeleiding door K. was. In ieder gesprek werd het voorgaande gesprek geëvalueerd. Telkens is het doel van de begeleiding en de voortgang daarin leidend geweest.

Met betrekking tot het ontbreken van een eindevaluatie stelt appellante dat klaagster geen gebruik heeft gemaakt van het aanbod tot een laatste gesprek, ze heeft alle contact verbroken. Er was geen mogelijkheid tot eindevaluatie.

ten aanzien van klachtonderdeel II

appellante stelt dat de gemaakte afspraken onderdeel waren van de voorwaarde voor begeleiding door K.: het belang van de kinderen voorop. Appellante schrijft dat het niet nakomen van de afspraken direct raakt aan deze voorwaarde. Hier vervaagt het onderscheid tussen afspraken en voorwaarden. Appellante geeft aan dat het inzicht dat zij tijdens de zitting uitte, dat zij eerder met de begeleiding had moeten stoppen te maken had met het niet nakomen van de gemaakte afspraken en het feit dat dit raakt aan de voorwaarde voor begeleiding dan wel voortzetten van de begeleiding. Tijdens de gesprekken met klaagster, als zij werd aangesproken op het niet nakomen van de afspraken, is niet gebleken dat zij zich onder druk gezet voelde.

De aanwezigheid van appellante en haar partner bij de vader toen klaagster spullen kwam halen was bedoeld om escalatie te voorkomen. Appellante stelt dat zij dit in het belang van de kinderen hebben gedaan.

Appellante is verbaasd dat deze motivatie voor haar handelen, het belang van de kinderen, dat meermalen tot uitdrukking is gebracht, nergens in de overwegingen van het College van Toezicht terug komt.

ten aanzien van klachtonderdeel III

wat betreft het niet tijdig de grenzen van haar deskundigheid te onderkennen: appellante had op basis van haar opleiding, kennis en ervaring vooraf geen reden aan te nemen dat deze begeleiding de grenzen van haar deskundigheid te buiten zou gaan. De begeleiding is gestopt toen aan de voorwaarde van het belang van de kinderen onomstotelijk niet werd voldaan. Op eerdere momenten is klaagster afspraken niet nagekomen, maar toonde inzicht en belofde verbetering. Appellante stelt dat zij getracht heeft de communicatie tussen de ouders te verbeteren, zonder partij voor een van de ouders te kiezen, maar wel partijdig voor hun kinderen. Ze geeft aan dat ze haar deskundigheid wil vergroten, om beter in staat te zijn met deze bijzondere ouderproblematiek om te gaan. Zij neemt de aanbevelingen van het CvT daarbij als leidraad.

Het verweer

De reactie van verweerster op het beroepschrift is slechts kort: zij stelt dat de gehele situatie zo wordt beschreven dat deze volstrekt uit zijn verband wordt gerukt. Bij het beroepschrift worden gegevens gebruikt uit de vertrouwelijke sfeer binnen de spreekkamers. Verweerster stelt dat appellante hiermee het beroepsgeheim misbruikt.

De beoordeling van het beroep

Het College van Beroep overweegt dat het beroepschrift voor een groot deel is gewijd aan volgens appellante feitelijke onjuistheden in het relaas van de oorspronkelijke klaagster. Appellante geeft haar eigen weergave van deze gebeurtenissen. Het beroepschrift en de verklaringen tijdens de hoorzitting in ogenschouw nemende overweegt het College het volgende ten aanzien van de drie klachtonderdelen:

Klachtonderdeel I

Er is door appellante niet alsnog aangetoond dat duidelijke afspraken zijn gemaakt over wie cliënt was of waren. Tijdens de hoorzitting bleek dat partijen hierover van mening verschillen. Het College stelt vast dat onduidelijk is wie de cliënt was of wie cliënten waren.

Ook over de werkwijze en de voorwaarden voor begeleiding door K. blijkt onvoldoende duidelijkheid te zijn geweest bij verweerster. Appellante stelt wel dat zij deze werkwijze uitgebreid heeft besproken met de ouders, maar heeft ter zitting ook aangegeven dat de regels c.q. voorwaarden voor de begeleiding telkens overtreden werden. Appellante heeft hier niet tijdig en adequaat grenzen aan gesteld. Het College overweegt dat appellante haar werkwijze en de voorwaarden voor begeleiding onvoldoende duidelijk heeft gemaakt en deze onduidelijkheid in stand heeft gelaten. Hiermee heeft zij onzorgvuldig gehandeld jegens verweerster.

De geboden begeleiding is niet met klaagster geëvalueerd. Appellante geeft wel aan dat tijdens de begeleiding de voorgaande contactmomenten telkens zijn geëvalueerd. Het College overweegt dat het ontbreken van een eindevaluatie appellante in deze situatie niet kan worden verweten. De professionele relatie is in onmin beëindigd en er was geen ingang tot het aanbieden van een evaluatie. Het beroep tegen dit element van het eerste klachtonderdeel oordeelt het College gegrond.

Voor de overige elementen van dit klachtonderdeel stelt het College van Beroep vast dat verweerster in strijd heeft gehandeld met artikel 15 en artikel 7 lid 4 van de beroepscode. Het College oordeelt het beroep hiertegen ongegrond.

Klachtonderdeel II

Door appellante is aangegeven dat zij handelde in belang van de kinderen waar het ging om de genoemde gebeurtenissen waarin verweerster zich onder druk gezet voelde: het voorstel om een gesprek aan te gaan in aanwezigheid van de nieuwe vriendin van de vader, de brief die door appellante en haar partner werd geschreven in opdracht van de vader en de aanwezigheid van appellante en haar partner in de woning van vader toen verweerster daar spullen op kwam halen.

Met name de laatste twee gebeurtenissen hebben verweerster de indruk gegeven dat appellante partijdig was. Het College overweegt dat appellante, door deze handelingen, niet langer de onpartijdige deskundige was in het conflict tussen beide ouders, maar partij is geworden in het conflict. Hiermee heeft zij onzorgvuldig gehandeld jegens verweerster. Appellante heeft ten aanzien van het verzoek tot het gesprek aangegeven dat zij op die manier geprobeerd heeft nog een ingang te vinden om de begeleiding door te kunnen laten gaan, hoewel de professionele relatie voorafgaand aan dit gesprek door haar al was beëindigd.

Het College overweegt dat zij hiermee onzorgvuldig heeft gehandeld jegens verweerster en stelt vast dat appellante in strijd heeft gehandeld met artikel 7 lid 1, 2 en 4 van de beroepscode.

Het College oordeelt het beroep tegen dit klachtonderdeel ongegrond.

Klachtonderdeel III

Appellante heeft aangegeven dat zij tot het inzicht is gekomen dat zij eerder had moeten stoppen met de begeleiding. Dit met name vanwege het feit dat afspraken niet nagekomen werden.

Appellante stelt dat zij voorafgaand aan de begeleiding geen reden had om aan haar deskundigheid bij deze hulpvraag te twijfelen. Het College overweegt dat niet altijd te voorzien is waarheen een begeleidingsrelatie of -situatie zich ontwikkelt. De pedagoog moet wel tijdig reflecteren op de veranderde situatie en de vraag of zij hier nog adequate begeleiding kan bieden. Appellante heeft dat in deze situatie niet tijdig genoeg gedaan. Het College stelt vast dat zij hiermee in strijd heeft gehandeld met artikel 6 lid 2 van de beroepscode. Het beroep tegen dit klachtonderdeel is ongegrond.

Overigens treft de klacht van verweerster dat appellante het beroepsgeheim geschonden zou hebben door bepaalde gegevens te vermelden in het beroepschrift geen doel. Partijen mogen, als toelichting bij het indienen van een klacht of beroepschrift of het verweer hierop, vertrouwelijke gegevens verstrekken.

Uitspraak

Alles overwegende komt het College van Beroep tot de volgende uitspraak:

Het College van Beroep beoordeelt het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht betreffende de drie genoemde klachtonderdelen ongegrond.

Het College van Beroep bevestigt de uitspraak van het College van Toezicht en laat de maatregel van berisping in stand.

Het College overweegt ten overvloede dat de indruk bestaat dat appellante heeft gehandeld vanuit goede wil maar in deze hulpverleningsrelatie niet heeft voldaan aan de eisen die gesteld worden aan de zakelijk-professionele beroepshouding van een kundig hulpverlener. Het College onderschrijft de aanbevelingen die het College van Toezicht hierover aan appellante heeft gedaan en vond het positief om te vernemen dat appellante deze aanbevelingen inmiddels heeft opgevolgd. Doorlopende ontwikkeling, zowel persoonlijke als vakinhoudelijke, is deel van de professionele houding van een pedagoog.

Uitspraak aldus gedaan op 25 november 2010 in de genoemde samenstelling.

dhr. drs. M. Faas, plaatsvervangend voorzitter

mw. mr. drs. J. Pfeiffer, secretaris